

KRYTERIA OCENIANIA

z katechezy w zakresie klasy II szkoły podstawowej
do programu nr AZ-1-01/18

i podręcznika nr AZ-12-01/18-RA-15/21

„Bóg daje nam swego Syna – Jezusa”

pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄ CA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARD ZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
I. Jezus umiłowanym Synem Boga Ojca				
Uczeń: – podaje, że proroctwo Izajasza wypełniło się w Osobie Pana Jezusa, – wylicza, w czym człowiek podobny jest do Pana Boga, – podaje, że Maryja jest wzorem miłości i posłuszeństwa Bogu, – podaje, że Jezus jest obiecany Zbawicielem.	Uczeń: – podaje, że człowiek jest najdoskonalszym stworzeniem, – identyfikuje grzech pierworodny z upadkiem człowieka, – podaje, że Bóg obiecał zbawienie, – podaje, kim był Izajasz, – wylicza przykłady posłuszeństwa Bogu.	Uczeń: – wyjaśnia słowo: „stworzył”, – wyjaśnia pojęcia: „grzech”, „zbawienie” (A.3.4), – okazuje żal za to, że nie zawsze jest posłuszny Panu Bogu, – wyjaśnia pojęcia: „prorok”, „Mesjasz” (A.3.4), – planuje drogę przemiany życia na lepsze, – wskazuje na potrzebę posłuszeństwa Bogu i ludziom, – opowiada o narodzinach Pana Jezusa.	Uczeń: – wykazuje różnice między człowiekiem a innymi stworzeniami, – naśladuje Boga w Jego dobroci (C.2.c), – opowiada o grzechu pierwszych ludzi, – wyjaśnia, że Jezus jest obiecany Zbawicielem (A.3.4), – opowiada o Izajaszu, który zapowiada obietnicę zbawienia (A.3.4), – opowiada o Janie Chrzcicielu, który zapowiadał spełnienie obietnicy Boga w Jezusie Chrystusie (A.3.4), – ocenia swoją postawę wobec Boga w codziennym życiu, – wyjaśnia słowa Maryi „Oto ja służebnica Pańska...”, – wyjaśnia, że Jezus jest Słowem Boga (A.3.4), – okazuje radość	Uczeń: – wybiera sposób dziękowania Panu Bogu, – okazuje wdzięczność wobec Pana Boga za to, że został stworzony na Jego obraz i podobieństwo, – planuje modlitwę przeproszenia za grzechy, – redaguje modlitwę przeproszenia Pana Boga za grzechy, – wyjaśnia, w jaki sposób wypełniły się proroctwa Izajasza (A.3.4), – ocenia swoją postawę wobec Chrystusa, – uwielbia Jezusa – Zbawiciela – modlitwą, – okazuje wdzięczność Jezusowi (A.4.a), – przyjmuje postawę posłuszeństwa słowu Bożemu, – uzasadnia, że Jezus jest Bogiem i Zbawcą (A.3.4), – wybiera

			z narodzenia Pana Jezusa (A.4.a).	sposób okazywania wdzięczności (A.4.C).
II. Jezus moim Przyjacielem				
Uczeń: – podaje, że Pan Jezus zaprasza nas do przyjaźni, – podaje, że Jezus jest naszym Przyjacielem i nam towarzyszy, – podaje, że Jezus jest naszym Nauczycielem, – pragnie poznawać naukę Jezusa, – podaje, że Pan Jezus na weselu w Kanie Galilejskiej uczynił pierwszy cud, – podaje, że Pan Jezus uzdrawiał chorych.	Uczeń: – wymienia najważniejsze cechy przyjaźni między ludźmi i odnosi je do Jezusa, – opowiada o publicznej działalności Jezusa, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus nauczał przez przypowieści, – definiuje słowo: „cud”, – opowiada o publicznej działalności Jezusa (A.2.1), – wyjaśnia znaczenie cudu Jezusa na weselu w Kanie Galilejskiej, – wymienia przykłady cudów Jezusa, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus uzdrawiał chorych.	Uczeń: – wyjaśnia, że Jezus zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską (A.2.1), – wskazuje, jak postępuje przyjaciel Jezusa, – ukazuje związek pomiędzy obchodami Świąt Narodzenia Pańskiego i Zmartwychwstania Pańskiego a obecnością w nich Jezusa, – wyraża pragnienie spotkania się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.4.a), – identyfikuje przypowieść z nauką Jezusa, – wskazuje, w jaki sposób Pan Jezus pomaga ludziom w codziennym życiu, – opowiada o publicznej działalności Jezusa – uzdrowienie niewidomego nad sadzawką.	Uczeń: – proponuje, co należy czynić, aby pogłębiać przyjaźń z Jezusem, – planuje naśladować Pana Jezusa w miłości do bliźnich, – wyjaśnia, że Jezus zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską (A.2.1), – wyjaśnia, że Pan Jezus jest obecny w Eucharystii pod postaciami chleba i wina oraz w swoim słowie, – stara się uważnie słuchać słowa Bożego, – wskazuje, w jaki sposób Pan Jezus pomaga ludziom w codziennym życiu, – wyraża ufność wobec Pana Jezusa, – okazuje zaufanie i wdzięczność Panu Jezusowi, – troszczy się o pogłębianie przyjaźni z Jezusem.	Uczeń: – ocenia swoją postawę w świetle przykazania miłości, – uzasadnia potrzebę skupienia i modlitwy podczas Mszy Świętej, – wyraża pragnienie spotkania się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego (B.4.a), – wyraża potrzebę regularnych spotkań z Chrystusem i pielęgnowania przyjaźni z Nim (B.12.c), – proponuje przykłady okazania wdzięczności Panu Jezusowi za Jego pomoc, – okazuje zaufanie i wdzięczność Panu Jezusowi, – troszczy się o pogłębianie przyjaźni z Jezusem, – wskazuje różne formy okazywania pomocy chorym, – redaguje modlitwę w intencji chorych.
III. Jezus moim Królem				
Uczeń: – podaje, że Pan Jezus wszystko może uczynić, – podaje, że	Uczeń: – objaśnia, co Pan Jezus okazał przez cudowny połów ryb, – wymienia warunki	Uczeń: – opowiada o publicznej działalności Jezusa – cudownym połowie ryb, – streszcza teksty	Uczeń: – określa czyny, które pozwalają iść za Jezusem, – określa, w jaki	Uczeń: – wskazuje na postawę wdzięczności i zaufania Panu

modlitwa jest rozmową z Bogiem, – podaje, kiedy Pan Jezus modlił się w Ogrójcu, – podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa, gotowość na wypełnienie woli Bożej) (D.3.2), – identyfikuje krzyż Chrystusa ze znakiem zbawienia, – wyjaśnia, że Jezus miłości do człowieka oddał życie, – podaje, że Jezus umarł i zmartwychwstał, – podaje, że Pan Jezus przebacza ludziom grzechy.	skuteczności modlitwy (zgodność wola Boga, dobro człowieka, zbawienie itd.) (D.3.3), – planuje modlitwę biorąc za przykład z Jezusa (D.3.b), – przytacza treść modlitwy Pana Jezusa, – podaje, że Jezus umarł na krzyżu dla naszego zbawienia, – wymienia osoby, które przyszły do grobu Jezusa, – przytacza słowa, którymi Jezus ustanowił sakrament pokuty.	źródłowe o modlitwie, – wyjaśnia, dlaczego Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy (D.3.1), – na podstawie tekstów biblijnych opowiada o śmierci Jezusa (A.4.1), – nazywa Wielkanoc największym świętem chrześcijan, – opowiada o zmartwychwstaniu Jezusa (A.4.1), – opowiada o spotkaniu Jezusa z Apostołami (A.4.1).	sposób powinniśmy modlić się, – odmawia codziennie modlitwę Ojciec nasz (D.4.a), – planuje modlitwę biorąc za przykład z Jezusa (D.3.b), – wskazuje, potrzebę gotowości na wypełnianie woli Ojca, – wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Panu Jezusowi za dar Jego ofiary (A.4.3), – pragnie żyć w stanie łaski uświęcającej (A.3.b), – pogłębia więź z Chrystusem narodziłym i zmartwychwstałym (B.5.a), – wyjaśnia znaczenie przebaczenia w życiu oraz przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa.	Jezusowi obecnemu w naszym życiu, – wnioskuje, że w modlitwie jednoczymy się z Panem Jezusem (D.3.3), – poprzez tę modlitwę wielbi Boga, ufa Bogu, prosi Go, jest otwarty na pełnienie woli Bożej (D.4.b), – proponuje modlitwę, biorąc przykład z Jezusa (D.3.b), – okazuje wdzięczność Jezusowi za odkupienie, – ukazuje związek pomiędzy obchodami Świąt Narodzenia Pańskiego i Zmartwychwstania Pańskiego a obecnością w nich Jezusa (A.4.1), – wyraża potrzebę regularnych spotkań z Chrystusem i pielęgnowania przyjaźni z Nim (B.12.c).
---	--	--	--	--

IV. Królestwo Jezusa – królestwem miłości

Uczeń: – podaje, że Jezus nauczał ludzi, – podaje, że Jezus objawia nam Ojca, – recytuje z pamięci modlitwę: „Ojciec nasz”, – podaje, że Pan Jezus ustanowił sakramenty, – nazywa Jezusa Królem, – podaje słowa, które usłyszeli ludzie podczas	Uczeń: – przypomina, czym jest przypowieść, – opowiada o publicznej działalności Jezusa, – wyjaśnia, że Jezus objawia nam Ojca, – identyfikuje Mszę Świętą ze spotkaniem z Bogiem, – wylicza sakramenty święte, – wskazuje, w jaki sposób Bóg jest	Uczeń: – opowiada o przypowieści o siewcy, – pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa (A.4.c), – wyjaśnia, że Jezus objawia nam Ojca, – wylicza sakramenty święte, – podaje, że Bóg jest obecny we Mszy Świętej, – wyjaśnia, że w sakramentach świętych otrzymujemy Boże dary, – wyjaśnia, na czym	Uczeń: – wyjaśnia znaczenie przypowieści o siewcy, – okazuje szacunek wobec słowa Bożego (A.2.c), – uzasadnia zbawczy sens śmierci Jezusa, – uważnie słucha Pisma Świętego (A.2.a), – wskazuje, w	Uczeń: – odnosi treści Pisma Świętego do swojego życia, – uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego wymaga wprowadzania go w życie (F.1.3), – uzasadnia zbawczy sens śmierci Jezusa, – pragnie poznawać życie
--	---	---	---	---

chrztu Jezusa w Jordanie, – podaje, że Pan Jezus wzywa nas do głoszenia Jego nauki, – podaje, że Pan Jezus jest dobrym Pasterzem ludzi, – wymienia imię obecnego papieża, – angażuje się w życie Kościoła, – modli się za misję (A.6.a), – podaje, że Pan Jezus zesłał Ducha Świętego, – wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele (A.5.2), – podaje, że Dekalog jest wyrazem troski Boga o szczęście i radość człowieka, – podaje, że obowiązkiem chrześcijanina jest miłość bliźniego, – przytacza treść przykazania miłości, – podaje główne prawdy wiary, – definiuje określenia: „łaska”, „łaska uświęcająca”, – nazywa łaskę darem i pomocą Pana Boga, – definiuje pojęcie: „miłość”, – podaje, kiedy otrzymujemy łaskę uświęcającą.	obecny w liturgii w sakramentach (B.1.1), – podaje, że Jezus przyjdzie ponownie na Ziemię, – wymienia, kto objawił się w czasie chrztu Jezusa, – podaje, że Piotr jest zastępcą Jezusa, – wyjaśnia termin: apostołstwo, – streszcza tekst biblijny o zesłaniu Ducha Świętego, – wymienia przykazania Boże (C.1.1), – podaje, że Bóg dał ludziom przykazania, – identyfikuje bliźniego z drugim człowiekiem, – przytacza przykłady wypełniania przykazania miłości, – podaje przykłady dobrego postępowania, – troszczy się o wzrost swojej wiary, – charakteryzuje sposób życia w łasce Bożej, – podaje, że miłość jest podstawowym prawem chrześcijaństwa, – podaje, że Piotr jest zastępcą Jezusa, – uzasadnia, że wiara ma wpływ na postępowanie i wybory moralne człowieka, – podaje, jak powinien zachowywać się człowiek wobec innych.	polega królewska godność Jezusa (A.6.1), – opowiada o chrzcie Jezusa, – opowiada o powołaniu uczniów wybraniu apostołów, – wybiera sposoby apostołowania w świecie (A.6.a), – wyjaśnia, w jaki sposób Jezus opiekuje się nami w drodze do Ojca, – wyjaśnia, na czym polega sens pracy misjonarza (F.2.1), – opowiada o działaniu Ducha Świętego w Kościele (A.5.1), – opowiada o zawarciu przymierza na górze Synaj, – wyraża radość z przestrzegania przykazań Bożych w życiu (C.1.d), – wskazuje na potrzebę dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem, – wyjaśnia obowiązek miłości bliźniego, – identyfikuje wiarę z darem otrzymanym od Pana Boga, – charakteryzuje sposób życia w łasce Bożej, – streszcza ewangeliczny opis pobytu Pana Jezusa w świątyni, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus pozostał w świątyni.	jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii i w sakramentach (B.1.1), – opowiada o powtórnych przyjściu Pana Jezusa (A.6.1), – określa, od jakiego momentu zamieszkuje człowieka Trójca Święta, – jest otwarty na działanie Ducha Świętego (A.5.a), – określa cechy Jezusa – dobrego Pasterza, – wyjaśnia, że Chrystus założył swoje Królestwo na ziemi, które trwa obecnie w Kościele, – wyraża radość dziecka Bożego, – określa, na czym polega misyjna działalność Kościoła (F.2.1), – wskazuje, w jaki sposób dziecko może wspierać misjonarza (F.2.2), – redaguje modlitwę do Ducha Świętego, – wyjaśnia, w jakim celu Bóg daje nam przykazania Boże, – wyjaśnia, że przykazania są drogowskazem w życiu (C.3.1), – stwierdza, że Jezus jest źródłem miłości, – wyjaśnia treść przykazania miłości, – planuje wypełniać	i nauczanie Jezusa (A.4.c), – okazuje wdzięczność Jezusowi (A.4.a), – wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii i w sakramentach (B.1.1), – stara się żyć w postawie czujnego oczekiwania na powtórne przyjście Pana (A.6.c), – wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za chrzest, – redaguje modlitwę dziękczynną za chrzest, – wyraża w modlitwie wdzięczność Bogu za dar chrztu świętego, – proponuje modlitwę dziękczynną za dar bycia uczniem Jezusa, – okazuje wdzięczność Jezusowi za troskę o nasze zbawienie, – opowiada o powołaniu Piotra na pierwszego papieża, – uzasadnia, że w Kościele jest realizowana misja Chrystusa (A.6.3), – jest otwarty na działanie Ducha Świętego (A.5.a), – jest posłuszny natchnieniom Ducha Świętego (A.5.b)
---	--	---	---	--

			przykazanie miłości naśladować Pana Jezusa, – przyjmuje postawę miłości bliźniego na wzór Pana Jezusa, – uzasadnia, że nasze postępowanie jest odpowiedzią Panu Bogu za łaskę wiary, – stara się żyć według zasad wiary, – okazuje wdzięczność Panu Bogu za dar wiary, – stwierdza konieczność łaski Bożej do zbawienia (A.6.2), – wskazuje działania Jezusa wynikające z miłości, – wybiera sposoby własnej odpowiedzi na wezwanie Jezusa do miłości.	, – wskazuje na przykazania Boże jako drogowskazy życiowe, – wyraża wdzięczność Bogu za przykazania, – planuje żyć zgodnie z przykazaniami Bożymi, – określa sposoby wypełniania przykazań Bożych, – planuje sposoby wypełniania przykazań, – planuje realizację miłosierdzia w swoim życiu, – uzasadnia potrzebę realizowania przykazaniami miłości w codziennym życiu (C.5.1), – wskazuje sposoby wypełniania przykazania miłości w codziennym życiu.
V. Jezus zaprasza mnie do pracy w swoim Kościele				
Uczeń: – podaje, co to jest wolność i wybory człowieka (C.3.1), – podaje, że Pan Jezus jest wzorem oddawania czci Bogu Ojcu, – podaje, że Bóg mówi do nas, – podaje, czym jest grzech, – troszczy się o wrażliwe sumienie poprzez słuchanie słowa Bożego (C.4.b), – wymienia	Uczeń: – streszcza ewangeliczny opis spotkania Jezusa z Nikodemem, – stara się okazywać miłość Bogu, – wyjaśnia, na czym polega prawdomówność i uczciwość, – prezentuje właściwe postawy w stosunku do otaczającego środowiska, przyrody oraz własnego ciała (C.3.3),	Uczeń: – dowodzi, że Pan Jezus przemienia nasze serca, – jest wrażliwy na krzywdę innych (C.5.c), – ukazuje, że człowiek powinien zastanawiać się nad swoim postępowaniem, – planuje zmienić swoje postępowanie na lepsze, – wymienia grzechy główne, – wyjaśnia, czym jest sumienie i jakie jest jego znaczenie (C.4.1), – uzasadnia, że do Boga może się zbliżyć tylko	Uczeń: – zachowuje szacunek do człowieka (C.5.b), – wyjaśnia, co to znaczy „narodzić się z wody i z Ducha” (C.3.2), – ocenia swoje postępowanie wobec Boga, – szanuje siebie i innych w świecie realnym i wirtualnym (E.1.c), – ocenia swoje	Uczeń: – uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu (C.3.2), – zachowuje szacunek do człowieka (C.5.b), – modli się w intencjach własnych oraz innych ludzi (D.1.g), – stara się okazywać miłość Bogu,

warunki sakramentu pokuty, – wyjaśnia, kiedy Pan Bóg przebacza nam grzechy, – przeprasza Pana Boga za grzechy, – podaje, że chrześcijanin jest odpowiedzialny za Kościół, – wymienia przykazania kościelne (E.4.3), – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), – jest przekonany o konieczności kierowania się wiarą słowem Bożym w dokonywaniu wyborów (C.4.a), – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), – podaje przykłady niesienia pomocy drugiemu człowiekowi, zwłaszcza cierpiącemu i potrzebującemu (C.5.2), – podaje, że Pan Jezus dał nam Ducha Świętego, – podaje, że Duch Święty buduje wspólnotę Kościoła, – identyfikuje chrzest z „narodzeniem z wody i z Ducha” (C.3.2).	– podaje, że sumienie jest darem od Boga, – wymienia warunki sakramentu pokuty, – podaje, w jakim sakramencie Pan Jezus przebacza nam grzechy, – wyjaśnia, kiedy Pan Bóg przebacza nam grzechy, – opowiada przypowieść o faryzeuszu i celniku, – podaje, kim jest chrześcijanin, – wyjaśnia treści i znaczenie przykazań kościelnych (E.4.3), – wymienia pierwsze przykazanie kościelne (E.4.3), – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), – wymienia drugie przykazanie kościelne (E.4.3), – streszcza przypowieść o miłosiernym Ojcu, – często przeprasza Boga za swoje za grzechy, – wymienia trzecie przykazanie kościelne (E.4.3), – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), – wymienia czwarte przykazanie kościelne (E.4.3), – wymienia najważniejsze dobre uczynki, – streszcza naukę Pana Jezusa o poście, – wymienia piąte przykazanie kościelne (E.4.3), – okazuje dobro bliżnim (C.5.d), – nazywa Ducha Świętego Pocieszycielem, Duchem Prawdy,	człowiek z czystym sercem, – jest przekonany o konieczności kierowania się wiarą i słowem Bożym w dokonywaniu wyborów (C.4.a), – rozumie, że do Boga może się zbliżyć tylko człowiek z czystym sercem, – potrafi wykazać różnice w zachowaniu faryzeusza i celnika, – ilustruje przykazanie kościelne, – wyjaśnia znaczenie pierwszego przykazania kościelnego (E.4.3), – nazywa Boga miłosiernym Ojcem, – wyjaśnia znaczenie drugiego przykazania kościelnego (E.4.3), – podaje, że Eucharystia jest źródłem życia wiecznego, – objaśnia, czym jest Komunia Święta, – potrafi wskazać okoliczności ustanowienia Eucharystii, – okazuje wdzięczność Panu Jezusowi za dar Eucharystii, – uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania (C.3.4), – charakteryzuje właściwą postawę człowieka poszczącego, – planuje realizować wskazania Pana Jezusa w swoim życiu, – wskazuje, że Duch Święty jest darem Jezusa, – uzasadnia potrzebę modlitwy o dary Ducha Świętego, – wykazuje zainteresowanie przynależnością do wspólnot religijnych w swojej parafii (E.4.d).	postępowanie względem Bogai bliźnich, – uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania (C.3.4), – uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie (C.4.2), – opowiada przypowieść o faryzeuszu i celniku, – potrafi wykazać różnice w zachowaniu faryzeusza i celnika, – uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie (C.4.2), – planuje troszczyć się o własny rozwój duchowy, – ocenia swoje postępowanie wobec Boga i ludzi, – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), – określa, co należy uczynić, aby wrócić do Boga, – wyjaśnia, że Chrystus przemienia chleb i wino w swoje Ciało i swoją Krew, – jest przekonany o konieczności kierowania się wiarą i słowem Bożym w dokonywaniu wyborów (C.4.a), – wyjaśnia znaczenie piątego przykazania	– opowiada o spotkaniu Jezusa z Zacheuszem, – wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), – jest przekonany o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia, troszczy się o własne zbawienie (B.10.h), – przeprasza Pana Boga za grzechy, – ocenia swoje postępowanie wobec Bogai ludzi, – jest przekonany o konieczności kierowania się wiarą i słowem Bożym w dokonywaniu wyborów (C.4.a), – zachowuje przykazania kościelne, – ocenia swoje postępowanie wobec Bogai ludzi, – określa, dlaczego powinniśmy jak najczęściej uczestniczyć we Mszy Świętej i posilać się Ciałem Chrystusa, – wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne: np. klasowe, rodzinne, parafialne (C.5.1), – redaguje modlitwę do
--	--	--	--	--

	– wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele (A.5.2).		kościelnego (E.4.3), – służy potrzebującym (C.5.e), – wyraża wdzięczność Bogu za dar Ducha Świętego (E.1.6).	Ducha Świętego, – uzasadnia potrzebę modlitwy o dary Ducha Świętego.
--	--	--	--	---

VI. Jezus daje Ducha Świętego

Uczeń: – podaje, kiedy otrzymujemy łaskę uświęcającą, – podaje definicje daru rozumu, – podaje znaczenie daru rady, – jest przekonany o potrzebie modlitwy o dary Ducha Świętego, – definiuje dar męstwa, – identyfikuje Ducha Świętego z Dawcą daru męstwa, – definiuje umiejętność jako dar Ducha Świętego, – podaje, że pobożność jest darem Ducha Świętego, – podaje, że w pięknie świata poznajemy Boga.	Uczeń: – podaje, że źródłem daru mądrości jest Duch Święty, – wyjaśnia przykazanie miłości, – proponuje przykłady dobrych uczynków, – wyjaśnia, do czego uzdalnia dar męstwa, – wybiera sposób okazywania męstwa w codziennym życiu, – wymienia, do czego uzdalnia człowieka dar umiejętności, – definiuje słowo: „pobożność”, – wyjaśnia, do czego uzdalnia nas dar pobożności, – podaje, że Duch Święty jest źródłem darów, – wyjaśnia, czym jest darbojaźni Bożej, – wskazuje na wakacje jako czas wolny dany od Boga.	Uczeń: – przytacza treść definicji daru mądrości Ducha Świętego, – wskazuje sposoby pogłębiania wiary, – jest otwarty na działanie Ducha Świętego (A.5.a), – wskazuje na Ducha Świętego jako Dawcę darów, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje czyny i słowa, – opowiada, jak wykorzystać dar umiejętności w codziennym życiu, – porównuje relację Boga z człowiekiem do relacji ojcowskich (A.5.a), – planuje rozwój swojej pobożności, – wymienia dary Ducha Świętego, – przyjmuje postawę otwartości na dary Ducha Świętego (A.5.a), – objaśnia, w jaki sposób można pogłębiać przyjaźń z Panem Bogiem.	Uczeń: – określa rolę Ducha Świętego w życiu człowieka, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary, – wyjaśnia, dlaczego wiara jest ważna w życiu człowieka, – wyjaśnia, że dary Ducha Świętego trzeba pomnażać, – wskazuje sposoby działania, które prowadzą do szczęścia, – okazuje szacunek wobec innych, – wskazuje konkretny przykład „wojownika Pana”, – wskazuje, że dar umiejętności pomaga dostrzec Boga w drugim człowieku, – porównuje relację Boga z człowiekiem do relacji ojcowskich (A.5.a), – określa, w jaki sposób można rozwijać dar pobożności (A.5.b), – wyraża wdzięczność za otrzymane dary	Uczeń: – troszczy się o mądrość Bożą w swoim życiu, – jest przekonany o potrzebie modlitwy do Ducha Świętego o dar mądrości (A.5.a), – uzasadnia rolę Ducha Świętego i Jego darów w rozwoju wiary, – jest posłuszny natchnieniom Ducha Świętego (A.5.b), – planuje sposoby pogłębiania i rozwijania wiary, – określa, jak pielęgnować dar męstwa (A.5.a), – jest otwarty na działanie Ducha Świętego (A.5.a), – określa, w jaki sposób można rozwijać dar pobożności (A.5.b), – kształtuje w sobie postawę dziecka Bożego, – planuje rozwój swojej pobożności, – uzasadnia potrzebę otwartości na dar bojaźni Bożej, który pomaga nam w dążeniu do
---	---	---	---	--

			Ducha Świętego, – planuje udział we Mszy Świętej oraz codzienną modlitwę.	Boga, – wyraża swoją postawą owoce daru bojaźni Bożej (A.5.b), – wyjaśnia obecność Boga w pięknie otaczającego świata oraz swoich przeżyciach wakacyjnych, – planuje pogłębiać przyjaźń z Bogiem w czasie wakacji, – dziękuje Bogu za czas wakacji i piękno stworzonego świata (A.1.b),
--	--	--	--	---

VII. Katechezy liturgiczne

Uczeń: – definiuje, kto to jest człowiek święty, – podaje, że święci przebywają w niebie, – okazuje dobroć innym, – podaje miejsce narodzenia Pana Jezusa, – wymienia miejsca spotykania się z Panem Jezusem, – wymienia tradycje Bożego Narodzenia, – podaje, kiedy Pan Jezus zmartwychwstał, – planuje udział we Mszy Świętej w Wielkanoc, – podaje, że Pan Jezus jest obecny w Najświętszym Sakramencie, – planuje swój udział w procesji Bożego Ciała.	Uczeń: – podaje, kiedy obchodzimy Uroczystość Wszystkich Świętych, – podaje, kto jest wzorem oczekiwania na Zbawiciela, – wyjaśnia że Pan Bóg posłał na ziemię swego Syna – Jezusa, – wymienia symbole charakteru, – objaśnia, na czym polega nawrócenie, Wielki Post, – podejmuje osobiste postanowienia wielkopostne, – wyraża chęć uczestnictwa w nabożeństwach wielkopostnych, – wyjaśnia, dlaczego Wielkanoc jest najważniejszym świętem chrześcijan, – wskazuje na obecność Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie.	Uczeń: – wymienia imiona niektórych świętych jako wzór do naśladowania, interpretuje tekst biblijny wzywający do świętości – Kpł 19,2, – wyjaśnia sens chrześcijańskiego przeżywania okresu Adwentu, – planuje i realizuje postanowienia adwentowe, – wskazuje nabożeństwa odprawiane w okresie Wielkiego Postu, – wyjaśnia, co to znaczy, że Pan Jezus zmartwychwstał, – opisuje zwyczaje i tradycje związane z obchodami świąt Zmartwychwstania, – charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania Wielkanocy.	Uczeń: – wyjaśnia znaczenie Uroczystości Wszystkich Świętych, – angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym, – wyjaśnia znaczenie symboli adwentowych, – wyraża pragnienie owocnego przeżycia Adwentu, – przyjmuje postawę wdzięczności i okazuje miłość Bogu za Pana Jezusa, – uzasadnia potrzebę czynienia dobrych uczynków, – opowiada o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, – okazuje radość, że zmartwychwstał	Uczeń: – wyjaśnia, co należy czynić aby zostać świętym, – wyraża chęć naśladowania świętych, – określa Adwent jako czas radosnego oczekiwania na Zbawiciela i nawracania się, – angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym, – opowiada o narodzeniu Pana Jezusa, – planuje uczestniczyć w liturgii świąt Bożego Narodzenia, – podejmuje osobiste postanowienia wielkopostne, – wyraża chęć uczestnictwa w nabożeństwach wielkopostnych, – angażuje się w
---	---	---	--	---

			a Pana Jezusa, – wyjaśnia terminy: tabernakulum, monstrancja, hostia, Najświętszy Sakrament.	przeżywanie świąt Zmartwychwsta nia Pańskiego.
--	--	--	---	---